

еритроцитарної маси безпечними щодо можливої контамінації донорської крові та еритроцитарної маси собак.

СУЧАСНІ АНТИГЕЛЬМІНТНІ ПРЕПАРАТИ ДЛЯ СОБАК ТА КОТІВ

Жердева Л.Є.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

zherdevalidiya@gmail.com

Вступ. Протигельмінтні препарати застосовуються тваринам з декількох причин: для лікування за гельмінтозів, тобто, коли тварина страждає паразитарними захворюваннями, для запобігання виникнення захворювання – профілактики, а також для мінімізації або усунення ризику захворювання інфекцією людиною. На сьогодні на ринку присутня велика кількість антигельмінтних препаратів із різною діючою речовиною, способом застосування, механізмами дії, а також кратністю застосування та клінічною ефективністю. Актуальність проблеми вибору антигельмінтика полягає в тому, що правильний вибір препарату залежить як від деяких соціальних факторів, так і від знань власників тварин та лікарів ветеринарної медицини щодо механізмів дії та коректного застосування антигельмінтиків.

Мета дослідження. Проаналізувати сучасні антигельмінтики, які використовуються у ветеринарній медицині дрібних домашніх тварин – собак та котів.

Матеріали та методи. Було проаналізовано літературні дані щодо застосування антигельмінтиків у ветеринарній практиці.

Отримані результати. В Європі поширено багато гельмінтів (нематоди, цестоуди та трематоди), що можуть заражати собак та котів, розрізняють основні групи: аскариди (*Toxocara spp.*), анкілостоми (*Ancylostoma and Uncinaria spp.*), цип'яки (*Echinococcus spp.*, *Dipylidium caninum*, *Taenia spp.*), серцеві гельмінти (*Dirofilaria immitis*), підшкірні гельмінти (*Dirofilaria repens*), волосоголовці (*Trichuris vulpis*). Антигельмінтні препарати застосовуються собакам та кішкам з лікувальною та профілактичною метою при нематодозах та цестодозах. Протиглисні препарати для кішок і собак можна розділити на групи за спектром дії та за формою застосування. Більшість таблетованих форм мають комплексну дію проти основних груп гельмінтів, наприклад, Каніквантель Плюс, Дронтал, Дехісел, Цестал, Енвайр. Деякі препарати мають також профілактичну дію від зараження *Dirofilaria immitis* – Мілпразон, Мілпро. Є

комбіновані протипаразитарні препарати, що діють як на бліх та кліщів, так і на нематод та мікрофілярій, наприклад, Нексгард Спектра для собак.

Для кошенят, цуценят і тварин малої ваги буває зручно використовувати сиропи, так як їх легше випоювати. Наприклад, суспензія Празіцид Плюс працює проти круглих та стрічкових гельмінтів.

Існує ще одна лікарська форма: краплі на холку, що є більш зручними для застосування котам. Наприклад, Профендер для кішок застосовується для дегельмінтизації при нематодозах і цестодозах. Є комплексні протипаразитарні препарати, що діють як на бліх та кліщів, так і на нематод та мікрофілярій – Селафорт, Стронгхолд, Бродлайн, Адвокат.

Висновки. Вибір антигельмінтного препарату і частота застосування залежить від здоров'я тварини, наявності алергії та її способу життя.

СТЕРИЛІЗАЦІЯ ТВАРИН

Завадський Л.В.

Науковий керівник: Морозенко Д.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

lev_monster@mail.ru

Вступ. Фахівці ветеринарної медицини здійснюють стерилізацію всіх видів домашніх тварин з застосуванням високоякісних препаратів, імпортного наркозу і шовного матеріалу. Лікарі здійснюють стерилізацію собак, котів, тхорів, кроликів, а також інших видів домашніх і екзотичних тварин. Актуальність проведення стерилізації тварин залишається у кожній країні, адже це можливість регулювати їх чисельність та зменшувати кількість тварин-безхатченків.

Мета дослідження. Проаналізувати актуальність стерилізації домашніх тварин в умовах ветеринарної клініки.

Матеріали та методи. Було проаналізовано сучасні літературні джерела з приводу стерилізації дрібних домашніх тварин.

Отримані результати. Стерилізацією називають повне видалення внутрішніх репродуктивних органів тварини. Це порожнинна операція, яка проводиться під загальним наркозом. У ветеринарній медицині існує кілька видів стерилізації: медикаментозна, радіаційна та хірургічна. За медикаментозному способі часто спостерігаються ускладнення у вигляді новоутворень, в тому числі і злоякісних. Радіаційний метод небезпечний тим, що при найменшій помилці в розрахунках дозування радіаційного випромінювання тварина може загинути. Тому найбільш прийнятний хірургічний метод. Варіантів проведення стерилізації хірургічним методом